

HGGunnink, gehouden te Bedum, 07.03.2021

ZONDAG 24

Votum + zegengroet

Psalm 116:1,2,3

Gebed

Psalm 116:4,5,6

Lezen Spreuken 3:1-10

Johannes 15:1-10

Psalm 116:7,8,9,10

Lezen NGB artt. 23 & 24

Tekst **ZONDAG 24**

Bediening van het Woord

Psalm 119:40,41,42

ApGelBel artt. 1-3, Gezang 2:3, artt. 5-12

Gebed

Dienst van de offeranden

Gezang 16

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus, hier in het kerkgebouw en waar dan ook in de verstrooiing.

Hoe zit dat eigenlijk?

Zeg jij vaak: 'máár'?

'Ja máár, ik doe net een spelletje!'

Dat is als mama tegen je zegt: "opruimen nou".

Of: 'máár ik moest gisteren ook al een boodschap doen!'

Daar heb je ook even geen zin aan.

'Máár', of: 'ja, máár', dat zeggen kinderen. Maar dat zeggen grote mensen óók.

In ZONDAG 24 kun je vier keer dat woordje 'máár' vinden.

ZONDAG 24 gaat eigenlijk ook nog over ZONDAG 23. Dat God enkel en alléén dankzij de Heere Christus helemaal genadig is voor wie in de Heere Christus gelóóft.

Ik wil u nu aan de hand van ZONDAG 24 het Woord van God laten horen. En dat heb ik speciaal gedaan voor de kinderen, dat ik even in het Latijn ook wat zei.

Want Ik vind dat kinderen allemaal Latijn moeten leren.

Da's niet zo moeilijk, kunnen jullie vast wel.

Want **het thema is:**

Soli Deo gloria, dat betekent: **voor Gód alléén de eer,**

(Er zijn wel muziekkorpsen die heten SDG. Dat is ook: Soli Deo gloria.)

- want **1) Solus Christus: alleen Christus**
2) Sola Gratia: alleen door genade
3) Solo in Christo: alleen in Christus.

Ja, 't valt niet mee. Maar jullie kunnen het!

1) Soli Deo gloria, voor God alleen de eer, want solus Christus: alleen Christus.
Hoe komt die Catechismus, ZONDAG 24, hoe komt die er nou bij om vier keer dat woordje 'máár' neer te zetten?

Maar ...

Je kunt zeggen: ja, dat heeft alles te maken met de leer van de roomse kerk. De Catechismus had daar een heleboel mee te maken: 1563, die strijd, de Reformatie, de leer van de roomse kerk. Het concilie van Trente, dat was dus waar die roomse leer werd vastgesteld, die zegt bijvoorbeeld: "Vervloekt is iedereen die zegt dat we alléén door Christus gerechtvaardigd worden".

Zover ging dat.

Die roomse leer die zegt: 'Christus verlost, jazeker, maar ..., je moet ook zelf nog wel wat doen.'

Je moet bijvoorbeeld boete doen. Dat is als je zonde gedaan hebt, dan moet je vijftig keer bidden. Het 'Onze Vader', of een 'Ave Maria', of wat anders. Je moet allerlei andere goede dingen nog doen. Want verlossing, dat is eigenlijk een zaak, zegt de roomse leer, dat is eigenlijk een zaak van sámenwerking.

Christus verlost. Maar jij werkt met Christus samen. En jij doet er óók nog een klein beetje bij.

En daar komt ZONDAG 24 dus op terug.

Alleen, nou kun je zeggen: hier in de buurt, hier in Groningen wonen niet zo geweldig veel roomse mensen.

En misschien heb je nog wel nooit iemand ontmoet die rooms is. Nou, dan kunnen wij hier ZONDAG 24 wel overslaan.

Voordat we dat gaan doen, moeten we even terug naar Luther.

U weet wel, Luther dat was die man, die kon het vaak op een heel bijzondere manier zeggen. Dat deed hij nou weer. Met dat zinnetje: "Er zit een paap in het hart van iedereen".

Dat was niet zo netjes van Luther, want 'paap' is eigenlijk een scheldwoord. En schelden dat is niet zo fraai. Een paap dat is iemand die rooms is. Die bij de paus hoort.

Er zit een pááp in het hart van élk mens. Daar bedoelde hij dit mee: eigenlijk, als je dat

zo navraagt bij mensen, eigenlijk denkt iedereen zoals die roomse leer is. Eigenlijk denkt elk mens in zijn hart, dat durft ie natuurlijk niet hardop te zeggen, als lutheraan of calvinist.

Maar eigenlijk denkt iedereen: Christus verlost, jazeker! ZONDAG 23!

Ja. Maar ..., ik doe ook nog wel wat.

Wat vindt u? Heeft Luther gelijk? Vind jij, vindt u, vind ik, vinden we allemaal dat ook wij met de dingen die wij goed doen, tenminste dat vinden wij dat wij dat goed doen, dat wij het ook zélf een béétje goed kunnen maken met God?

Natuurlijk niet helemaal, dat weten we wel,. Maar misschien toch ook een klein beetje?

Wat doe jij, als je stout geweest bent?

'Mama, ik zal het nóóit meer doen.' Dat zeg je misschien wel.

Ja, dat kun je makkelijk zeggen. Maar 't is niet waar.

En als je weet, als je eerlijk weet, dat een grote mond hebben écht erg is, omdat de Heere God dat níet wil, omdat je dan echt verdient dat de Heere God je straft, denk je dan niet: 'ja, ik moet eigenlijk maar beter mijn best gaan doen, zodat God tevreden over mij wordt. En vindt: ze doet het keurig. Ja nu wil Ik wel weer goed met haar zijn.'

Kijk, dat is die gedachte, dat je het dan zelf ook voor een klein beetje, zélf goed gemaakt hebt met God.

Maar klopt dat met wat God Zelf zegt?

En klopt dat met wat u beleden hebt in ZONDAG 23?

Dan moet je zeggen: nee, dat klopt voor geen meter!

Dat klopt zelfs voor geen millimeter!

Want in ZONDAG 23 hebben we gezegd: 'goed met God, dankzij Jezus Christus alléén, zónder dat ikzelf ook maar íéts gepresteerd heb.'

Kijk, dat is de Bijbelse, de gereformeerde leer.

Die leer die is wel goed.

Die leer die is helemáál goed.

Maar ook bij de gereformeerden, over de Rooms en heb ik het niet, maar ook bij gereformeerden is de praktijk vaak anders. Met: 'als ik het goed doe, heb ook ik wat verdiend bij God.'

Op grond van het Woord van God, broeders en zusters, moeten wij allemaal, ik, jij, u, onszelf stevig bij het nekvel pakken. Met die vraag: 'maar kunnen wij misschien onze vrijspraak ook zelf een beetje verdienen?'

Met dat antwoord, dan moet je weer terug naar antwoord 60, 'néé! Dat kunnen

wij niet!’

Wij presteren 0,0. Niks! als het gaat om onze verlossing.
De Catechismus was daar toch in Antwoord 60 heel duidelijk over.
‘Mijn geweten klaagt mij aan.’

Denk maar aan de preek van vorige week: ‘mijn geweten klaagt mij aan, ik heb tegen alle geboden God zwaar gezondigd, en geen daarvan gehouden en ben nog steeds uit alle boosheid, alle slechtheid.’

En bij Vraag 62 moet je daaraan vasthouden.

Zondigheid zit in ons en komt er ook altijd uit.
Wij komen veel te veel te kort.
Altijd door.

En het punt is, God oordeelt niet als een mens.
Mensen die zeggen: ‘ach, dat is goed bedoeld. Oké, daar praten we verder niet meer over.
Klaar, voor mekaar.’
Of die zeggen van, ‘nou ja, valt niet tegen’.

Mensen kunnen een heleboel zeggen als ze voor de rechter staan.
Allemaal van die dingen: ‘ja, nou ja, zo is het toch onder ons. En nou moet je ook niet zo moeilijk doen.’

Maar God is God. En God éist dat wat u, wat jij doet, dat moet honderd procent sporen met Mijn wet.

Deuteronomium, Galaten. Ik, zegt God, veroordeel iedereen die niet cónstant doet wat ik in de wet heb voorgeschreven.

En Ik neem geen genoegen met minder.
En ik neem helemaal geen genoegen met een heleboel minder!

Als wij zeggen: ‘ja, maar ik zal het beter doen. ‘En: ‘ik doe het nóóit weer.’ Dan weet mama allang: dat kun je nou wel zeggen, maar het is morgen weer raak.
En als het morgen niet is, is het overmorgen.

Ik zal het beter doen?
Ík zal het beter doen??

Ik hoop dat je nou door hebt dat dat onzin is. Kletsika!

Wij kunnen de dingen wel eens een keer een beetje goed vinden. Maar hoe ziet Gód het?
God wil volmaakt gehoorzaam! Altijd door! Overall!

En als we eerlijk zijn dan weten we dat zelfs aan onze béste prestaties zóveel mankeert. De Bijbel zegt zelfs, Jesaja 64, ze zijn nog te vies om aan te pakken. Smerig vanwege de zonde, als gebruikt maandverband.

Neem maar iets als een hele béste prestatie.

Het is toch goed dat u hier vanmiddag bent, of dat u thuis zit te kijken. Da's een goed werk.

Ja.

Doet u dat altijd met hartelijke vreugde? En blijdschap? En eerbied? En ontzag? In de eredienst, God eren en dienen, gaat dat op een volmáákte manier bij u?

Ik zat voor mezelf even na te rekenen, 35 jaar in Nederland gepreekt. Zeg maar iets van ruim 40 zondagen per jaar. 35 keer 40, dat is 20 keer 70 dat is 1400. Meestal drie keer op een zondag. Tegen de 5000 keer gepreekt.

En toen schrok ik. Er is nog nooit een preek volmaakt geweest.

Ik dacht soms wel eens: 'nou, dit is een hele beste!'

Dan kwam je uit de kerk en dan reageerden mensen: 'ik snapte er niks van, dominee.

Waar ging het eigenlijk over?'

Het was ook wel eens andersom.

Je béste werken, zo ónvolmaakt als wat.

En aan alle kanten zit de zondigheid er doorheen.

Het probleem is dat wij zo heel vaak te groot denken van onszelf. Die zonde van de hoogmoed, die zit er bij ons allemaal zó in. Die kun je er zelfs niet eens uitbránden, om zo te zeggen.

En dan zou je wanhopig worden, totdat je je weer buigt met Antwoord 60, en je je weer realiseert, en er weer achter komt: alléén Christus redt.

Alleen Híj verlost.

En van jezelf moet je het niet hebben.

Dat wij góed mogen zijn met God, dat is een wonder van Hém!

En niet voor een miljoenste millimeter iets van ons.

Van ons niks! Niks! Niks!

Denk maar even aan Artikel 23 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Als wij voor de rechtbank van God zouden moeten verschijnen en voor een piep-klein beetje op onszelf zouden zijn aangewezen, dan waren wij nergens meer.

Wij zouden vergaan.

En Artikel 24. Eén keer terugdenken aan een zonde, dan weten we al dat wij het nóóit goed kunnen krijgen met God.

En dan zou je altijd twijfelen. 'Is het wel goed genoeg?' Dat is zo'n valkuil. 'Is het goed genoeg?'

Nee.

En dat de satan dan op je in praat, en je eigenlijk alle zekerheid wil ontnemen.

Want je kunt niet anders dan toestemmen.

Nee, het is niet goed genoeg! Het is wéér niet goed genoeg! En je moet zelfs zeggen: 'en het wordt ook nooit goed genoeg!'

En dat je dan die éne troost, dat éne houvast hebt: redding door Christus alleen.
Solus Christus.

Zekerheid krijg je niet van iets van jezelf, wat dat dan ook is.

Nooit!

Maar dankzij Hem mag je zeker zijn. Kun je de satan wegsturen. Kun je de twijfel, ja, dat kost een boel bidden, dat kost een boel denken, maar dan kan ook die twijfel weg.

Paulus zegt op een gegeven moment: 'dómme Galaten'. Ik zeg: 'dómme Groningers en anderen, hebt en houdt Christus voor ogen!'

Hij is het! Hij alleen!

En dan zeg ik tegen u: 'blijf bidden dat God de Heilige Geest het u leert, en het u blijft leren om de léér van de rechtvaardiging ook in praktijk te brengen.'

Want zo wordt het: aan Gód alle eer!

2) Dan het tweede: **aan God alleen de eer. Sola gratia: door genáde alleen.**

Ja, maar....

Nou, lees dan eens Spreuken 3, het begin.

Je moet de lessen van thuis niet vergeten zegt die vader tegen zijn zoon. En het geldt ook zijn dochter. Dan word je echt oud.

Vertróuw op de Heere, dán zal Hij je paden recht maken.

Gééf aan de Heere, dán krijg je ook overvloedig.

Nou, is dat niet allemaal van: bezig zijn en verdienen?

Zegt de Heere Jezus het zelf ook niet, Lukas 18, tegen Petrus en de andere leerlingen: 'alles wat jullie verlaten hebben om Mij te volgen als Koning Christus, dat zul je zoveel keer meer terugontvangen.

Nu en in de eeuwigheid.'

Dus, God belóont dan toch het goede dat wij doen?

Ja, en nee.

Eerst 'nee'.

Want we hebben net al gezien, het goede is niet het volmaakte.

En voor God telt alleen wat volmáákt is. Dus: 'nee, er valt niks mee te verdienen.'

Maar toch ook: 'ja'.

Want onze Vader in de hemel is de God van álle genáde.

Van álle grátia.

Vader zegt tegen zijn dochtertje: "als je mij gaat helpen in de tuin, dan krijg je daarna loon: een vertel-cd."

Maar ..., ze kan niet lopen. Haar beentjes doen het niet.

Dus vader draagt haar de hele tijd.

Ze heeft geen handen, alleen maar van die stompjes. En haar vader houdt zelf dat harkje daar tegenaan, en een schepje. En, doet het eigenlijk zelf.

En ze is ook nog blind.

Vader doet eigenlijk alles.

Wat zegt vader als hij klaar is? 'Wat heb je dat goed gedaan! Ik ga die CD bestellen.'

Kijk, dat is loon uit genade. Zo is 'loon', en doe er maar hoge komma's omheen, zo is loon voor ons puur en alleen uit goedheid van God.

Artikel 24 van de Geloofsbelijdenis: 'Hij kroont door Zijn genade Zijn éigen gaven. Hij zet genádig de kroon op Zijn éigen werk.'

Broeders en zusters, oud en jong, als u of jij iets goeds doet, dan is God de Heilige Geest in jou of in u aan het werk. En hoe krakkemikkig en gebrekkig het ook is en blijft wat wij doen, God wil in Zijn genáde, sola grátia, God wil wél dat volgen van Christus belonen.

Efeze 2 vers 10 leert u zeggen: Heere God, dank Ú voor Úw genadewerk!

Dat geldt van alles wat je aan goeds doet.

Dat is op school als je bezig bent met schrijven of met rekenen of met gym. Dat is met thuis als de was gedaan wordt, of er gekookt wordt, of stof gezogen. Dat is op het werk, de één met het hoofd de ander met de handen. Dat is waar dan ook, voor elke volgeling van Koning Christus.

Ú werkt het door Uw Geest in mij.

Zo krijgt God alleen de eer. Soli Deo gloria. Voor Zijn genade alleen.

Tenslotte, en dat hoeft niet te lang te zijn, dat tenslotte, want die laatste Vraag van ZONDAG 24 die komt eigenlijk weer terug in ZONDAG 32, en dan kan het wat breder uitgewerkt worden.

3) Aan God alleen de eer. Solo in Christo: alleen in Christus.

En dat is Johannes 15. Met weer zo'n 'maar' vraag.

Máár ..., als het dan honderd procent goedheid van God is, met helemaal niks van onszelf, als je daarop rekenen mag, wordt het dan niet van: "nou, da's mooi makkelijk, dan doe ik lekker waar ik zin aan heb, want God is toch genadig, het komt altijd goed."

Als je dat denkt, dan is er met je hart goed wat mis.

Want als je van iemand gaat houden, iemand die alles voor je over had, -denk maar weer aan Paulus, als hij dat ergens zegt tegen de Korintiërs: 'jullie zouden wel een oog willen missen voor mij.' Als je van iemand gaat houden en voor altijd aan hem of haar verbonden wordt, dan zeg je, denk maar aan de huwelijksdag, dan zeg je toch niet van, 's avonds: 'nou, 't was wel een mooie feestdag. Heb het goed. Ik wil mijn eigen leven leiden. En ik maak zelf uit wat ik doe. Ik ga nog even, doe!'

Als je echt bij Christus mag gaan horen, door de Heilige Geest echt één met Hem bent, zoals ranken één zijn met de wijnstok, daaraan verbonden zijn, dan is die Geest van Christus ook met jou bezig.
'Het kan dan niet anders ...'

Door Zijn Geest, door Hem, dan moet er wel, en daarom heb ik die verzen 9 en 10 uit Johannes 15 ook gelezen, dan moet er wel liefde komen.

Dat is dat je Zijn geboden doet.

Dan moeten er wel vruchten zijn.

Kijk, je wordt niet óm die vruchten verlost. Zo van: 'kijk eens, hoe goed ik het doe. Kijk eens, wat ik allemaal presteer.'

Nee, omdat je door het geloof in Christus, uit genáde door Gód verlost bént, doordat je helemaal bij Christus hoort.

In Hem, aan Hem verbonden, komen die vruchten zéker!

Ja, maar nou zitten we hier. En dan kan het zijn dat er iemand bij zichzelf denkt van, 'maar dat valt in mijn leven toch behoorlijk tegen. Ik zou het eigenlijk wel willen, maar er komt nog niet zoveel van terecht.'

Is dat misschien, omdat je dan toch nog te veel op die lijn zit van: ik ben een dhz-er?
Ik ben een doe-het-zelver?

En nog te weinig op het punt van: ik ben een EVD-er?

Ik concentreer mij op verlossing uit de ellende, om dankbaar te dienen?

En als je daarmee zit, als je daarmee worstelt, dan is het dus niet van: en nou zelf beter je best doen! En nou ...!

Nee, dan is het: let weer op Christus! En zeg: alléén in Hém, solo in Christo, door de Heilige Geest in het geloof verbonden aan Hem, zal ik léven.

Soli DEO gloria!

AMEN